

అవ్వరకం ముచ్చట

“చిత్రంగా ఉండే.... ఒక్క నిమిషం ఉండండి. కోటు జేబులో ఉండేమో చూస్తాను” అన్నాడు అస్పృహవు తోట్రుపడుతూ.

“అబ్బే తొందరేంలేదు. తాపీగా చూడండి” అన్నాడు టిక్కెట్టు కలెక్టరు—కాశీగా ఉన్న మూడవ తరగతి పెట్టెలో కాళ్ళు బొరజాచి కూర్చుంటూ.

అస్పారావు కోటు తడవడం మానేసి కిందనున్న పెట్టెను కొంచెం
చక్కకి లాగాడు.

“ఏవండీ మీరు ఆహోరాత్రాలు రైళ్ళలోనే తిరుగుతూ ఉంటారు.
టిక్కెట్టు కొనుక్కుని కూడా రైల్లో బల్ల అడుగున దూరి ప్రయాణం చేసిన
అసామీ కథ విన్నారా?” అన్నాడు.

“ఎవరండీ. గుర్తులేదే” అన్నాడు టిక్కెట్టు కలెక్టరు సిగరెట్టు
ముట్టెస్తూ.

“మహాద్భుతమైన కథలెండి. ఈ రైలు లోనే జరిగింది. తెనాలి
బెజవాడ స్టేషన్ల మధ్య. ఓ సుబ్బారావు ఇంకో సింగారం తెనాలినించి
బెజవాడ బయలుదేరారు. సుబ్బారావు టిక్కెట్టుకొని, హడావుడిగా ముందు
నడుస్తూ ఇదిగో టిక్కెట్టు మీ దగ్గరుంచండి అని సింగారానికి అందించాడు
గోచీ సర్దుకుంటూ. ఆదరా బాదరా వెనకాల వస్తున్న సింగారం అందుకుని
జేబులో పడేసుకున్నాడు” అని ఆగి, కోటు జేబులో వెతకడం మొదలు
పెట్టాడు. “చిత్రంగా ఉందే ఇక్కడ లేదు సుమండీ” అని ఆశ్చర్యం వెలి
బుచ్చాడు.

“సరే కథ చెప్పండి.”

“కథకేముంది. సుబ్బారావు అందిచ్చినవి రెండు టిక్కెట్లయితే
సింగారం అందుకున్నది ఒక్క టిక్కెట్టే. రైలు బైల్దేరాక వాళ్ళి సంగతి
తెలుసు కున్నారు. “రెండూ నీకే ఇచ్చా”నంటాడు సుబ్బారావు. కావొక్కటే
నంటాడు సింగారం. ఇంకోటి కొనడానికి ఇద్దరి దగ్గరాకూడ డబ్బులేదు.
“నేనిచ్చిన డబ్బుకి నాకు టిక్కెట్టిచ్చావు. ఆపైన నాకేం తెలీదు” అవటా
అనేకాడు సింగారం. “అయితే నన్ను బల్లకింద దూరమంటావా” అన్నాడు
సుబ్బారావు తిక్క మొహం పెట్టి. “నాకేం అభ్యంతరంలేదు” అన్నాడు

సింగరం. "అతను మాత్రం ఏంచేస్తాడు చెప్పండి టీక్కెట్టు కలెక్టరు గారూ!" అన్నాడు అప్పారావు.

"మరే మరే. అంతే కదండి. తనకిమాలిన ధర్మం ఏముంది?." అన్నాడు టీకెట్ కలెక్టరు.

"సరే, సింగరం బల్లమీద కూర్చున్నాడు. టీక్కెట్టులేని సుబ్బారావు బల్లకింద దూరాడు. అంతలోనే పక్క పెట్టోంచి మీవంటి ఆయనే ఒక టీక్కెట్ కలెక్టరు వచ్చాడు. చాలా మంచివాడు లెండి. అయినా ఈ సంగతి బల్లక్రింద పడుకున్న సుబ్బారావుకి తెలీదుగా. అసలే బల్లక్రింద నారింజ తొక్కలు, పిప్పి, మట్టపీకెలు, బీడీముక్కలూ, పులిహారలో మిరప కాయలు, ఎఱిగిలాకులు, వాల్ల కాడు, వశనపరం మొదలై నవి మోకాల్లోతున ఉన్నాయేమో సుబ్బారావు ఊపిరి సలపక ఉక్కిరిబిక్కిరై పోతున్నాడు."

"పాపం."

"అంతలో 'టికెట్ టీకెట్' అనే భయంకరమైన మాటలు విని పించాయి. టకటకమంటూ బూటు కాళ్ళు కనిపించాయి. సుబ్బారావు గుండె గుభేలుమంది..." అప్పారావు ఆగి, పరీక్షగా చూశాడు.

టికెట్ కలెక్టరు కళ్ళు రెపరెపలాడించి మందహాసం చేశాడు.

"సరే టీక్కెట్ కలెక్టరువచ్చి సింగరాన్ని టీక్కెట్ ఆడిగాడు. సింగరం బల్లకింద సుబ్బారావుని తలచుకొని కొంచెం కంగారు పడుతూ టీకెట్ అందించాడు... అప్పుడేమయింది తెలుసాండి?"

"తెలీదండి"

"ఆ కంగారులో సింగరం అందివ్వబోయిన టీక్కెట్టు చేతిలోంచి జారిపోయింది..... సింగరం వంగిచూస్తే కనబడలేదు. లేచి నుంచుని పంచె కుచ్చిళ్ళు దులిపాడు" అన్నాడు అప్పారావు.

“ఆస్పదేమయింది?”

“ఏమవుతుంది. సింగారం టిక్కెట్టుతోపాటు ఇంకో టిక్కెట్టు కూడా కింద పడింది, ఆ రెండోదికూడా మంచిదే. తెనాలిలో సుబ్బారావు అందిచ్చిన రెండు టిక్కెట్లలో అది రెండవదన్నమాట. జారిపడి సింగారం పంచె కుచ్చెళ్ళలో పొదాలమీద ఉన్న మడతలో తలదాచుకుంది”

“చిత్రంగా ఉందే” అన్నాడు టిక్కెట్ కలెక్టర్.

“ఆవేళ రైల్లో ఎక్కిన టిక్కెట్ కలెక్టర్ కూడా అదేమాట అన్నాడండి- రెండు టిక్కెట్లుచూసి రెండో ఆయన ఏడీ?” అడిగాడు... “బల్లకింద పడుకున్నాడండి. అదో సరదా, అదో రకం ముచ్చటా లెండి” అన్నాడు సింగారం సిగ్గుపడుతూ.

కథ విన్న టిక్కెట్ కలెక్టరు కడుపుబ్బేలా, కణతలు ఎర్రబడేలా కంటనీరు తిరిగేవరకూ నవ్వాడు. నవ్వుడం పూర్తి అయిపోయాక “సరే మీ టిక్కెట్ దొరికిందా” అని అడిగాడు గంభీరంగా.

అస్పారావు టిక్కెట్ దొరకలేదు. ముచ్చెమటలు పోశాయి. జేబు రుమాలు తీసి మొహం తుడుచుకోబోయేడు. అందులోంచి ఒక టిక్కెట్టు నేలరాలింది. ‘ఆదిగో’ అన్నాడు అస్పారావు వంగి. ఆ వంగినవాడు అర నిమిషం వరకూ లేవలేదు. అర నిమిషం తరవాత నిటారుగా నిలబడి రెండు టిక్కెట్లు చూపించాడు. టిక్కెట్లు కలెక్టరు కళ్ళువిప్పార్చి చూశాడు అస్పారావు వంక.

“రెండోది నా పంచె కుచ్చెళ్ళలో ఉందండిమా నేస్తం....”

బల్లకింద పడుకున్న ఆ నేస్తం కింద పడున్న సిగరెట్ పీకతో చురకపెట్టాడు అస్పారావు కాలిమండ దగ్గర. అస్పారావు కెవ్వుమన్నాడు.